

Cestou proti bolesti pomáhá druhým – i sám sobě

Atletika byla pro Milana Dzuriaka, pacienta s Bechtěrevovou chorobou, velkou láskou. Od prvního dne v ní vynikal. Vyhrával závody, přebory a ve skoku vysokém vyhrál i mistrovství České republiky. V tu dobu odstartovala Milanova profesionální sportovní kariéra. Atletikou žil, každý den trénoval a dá se říci, že to byl jeho celý život. A otevírala se mu cesta k jeho velikému snu – startu na hrách letní olympiády...

Před maturitou přišly první zdravotní komplikace. Při běhu ho lehce píchalo v kyčlích, čemuž ale nepřisuzoval velkou váhu. Dával to za vinu únavě z každodenního trénování. V tom se ale mýlil. Lékařské vyšetření ukázalo, že má pan Milan nedovyvinuté kyčelní střešení a špatně narostlé kloubní hlavice, čímž se mu dře chrupavka a ničí se. To u tak mladého člověka není běžné. Bolest se stále stupňovala, a tak začal navštěvovat lékaře po celé republice. „Po několika letech se ukázalo, že lékař, který by mi mohl hned na začátku pomoci, byl u nás v Chomutově. Po třech letech mi konečně odebral krev a z jejího vyšetření vzešlo podezření na Bechtěrevovu nemoc, která útočí zpočátku hlavně na páteř, ale i na velké klouby, jako jsou právě kyčle.“

Pro pana Milana to byl šok. „Atletika byla můj život, nic jiného jsem do té doby neměl. Mé pocity bych popsal tak, že někdo vytrhl mou duši a zůstala jen schránka, která neměla žádný zájem ani žádný cíl, za který by bojovala,“ vzpomíná. V tu chvíli pro pana Milana nastala bezvýchodná situace, kterou řešil převážně alkoholem. „Najednou jsem byl sám pro sebe bezcenný a alkohol mi pomáhal k tomu, abych na to nemyslel.“

Po půl roce si uvědomil, že tento styl života není řešením, a v té době vznikla myšlenka založit nadační fond Cesta proti bolesti. „Jediné aktivity, které jsem měl od doktorů povolené, byly plavání a cyklistika. S tím, že plavání mě nikdy moc nebavilo, takže o to víc jsem se zaměřil na cyklistiku. Přemýšlel jsem, jak ji spojit s pomocí druhým. Chtěl jsem udělat něco, čím bych lidem ukázal, že nejsem žádný alkoholik, že už zase dokážu být pro společnost něčím užitečný.“

Nadační fond Cesta proti bolesti dnes realizuje různé kulturní akce, např. koncerty, akce pro děti či charitativní plesy. Sám pan Martin se každoročně vydává na samostatnou sportovní pouť (v minulém roce cesta kolem ČR na kole), a chce tak pacientům, kteří se potýkají se zdravotními obtížemi, ukázat, že není nutné se vzdát a přijít o své sny a cíle. Za své úsilí si vysloužil v loňském roce od nadačního fondu Via ocenění pro mladé filantropy.

„O své nemoci vím každý den, hlavně v noci, kdy se mi špatně spí. Pomohla mi až biologická léčba, díky které se mi žije o dost lépe. Mohl jsem se vrátit ke sportu, i když ne k tomu vrcholovému, což mě pořád trochu mrzí, ale jsem rád, že mohu dělat alespoň cyklistiku a pomáhat lidem,“ dodává.